

Tisztelt Simó Elvtárs!

Ígéretemhez híven ismételten gondolkoztam azon, hogy megváltoztassam-e álláspontomat azon beadvánnyal kapcsolatban, melyet a kulturális életben dolgozó elvtársak intéztek pártunk Központi Vezetőségéhez.

Pártunk szervezeti szabályzatának második fejezete, mely a párttagok kötelességeit és jogait állapítja meg, kimondja: a párttag joga, hogy „kérdéssel, beadvánnyal forduljon a felsőbb pártszervekhez egészen a Központi Vezetőségig és a Kongresszusig”. Változatlanul úgy látom, hogy pártunk szervezeti szabályzata nem foglal állást a tekintetben, hogy ezt párttag magában vagy egy területen dolgozó, egymással sűrűn érintkező párttagok többen is tehesék.

Változatlanul úgy látom, hogy a Központi Vezetőséghez intézett szóbanforgó beadvány nem sérti a pártfegyelmet. Nem vonatkozhat rá pártunk szervezeti szabályzatának az a megállapítása, hogy „A pártban nincsen helye semmiféle külön csoportosulásnak vagy frakciónak, mert a csoportosulások és frakciók aláássák a párt egységét és harckészségét”. Nem tudom frakciónak, vagy a párt egysége és harckészsége ellen irányuló csoportosulásnak nevezni azt a beadványt, mely kéréssel fordul a Központi Vezetőséghez.

Ezen a tényen – véleményem szerint – nem változtat az, hogy egyesek taggyűlésen vagy másutt nyilvánosságra hozták az említett beadványt. Ezeket a lépéseket pártszerűtlennek tartom, helytelenítem, elítélem. Változatlanul úgy látom azonban, hogy a beadványban foglaltak jogos kérésük az azt aláíróknak.

Ezek alapján nem látom annak indokát, hogy aláírásomat visszavonjam.

Budapest, 1955. november 24.

Elvtársi üdvözlettel:

Széll Jenő